

Poslední láhev

Staré Pušky

Za bohy za víru,
za jejich oběti,
za růže z papíru,
pro jediné objetí
Za všechny ideály,
které jsme ztratili,
za všechny večery,
které jsme prožili

Za lidské osudy,
za jejich trápení,
za války, za zbraně,
za byty v přízemí
Za všechny trable,
za všechno příkoří,
za nebe, za peklo,
sirky, co nehoří

Pro tyhle všechny
otevřu všechno co mám,
doma i v sobě
a za ty co jsem znal
Za ty co mě znají víc,
než já sebe sám,
tak za ty vždycky rád umírám

Za lásku, za špínu,
co z lásky pramení,
za bolest, nemoci,
za vyschlé prameny
Za všechny ty,
co jsme spatřili naposled,
za ty, co pochopili,
že život není med

Pro tyhle všechny
otevřu všechno co mám,
doma i v sobě
a za ty co jsem znal
Za ty co mě znají víc,
než já sebe sám,
tak pro ty vždycky rád umírám

A proto rád
za tyhle všechny
otevřu poslední láhev
a vykouřím svůj poslední dým
My co jsme ztratili
iluze o světě,
tak už to řešíme jedině tím

A proto vždycky tak rád umírám,
a proto vždycky rád umírám,
zas a zas umírám